

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 10

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 7 ianuarie 2013

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 896 din 25 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul sănătății	2–4	3.484/2012. — Ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale pentru modificarea anexei la Decizia nr. 10/2012 privind modificările contractuale aferente rambursării cheltuielilor efectuate în cadrul proiectelor care se află în implementare finanțate prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007—2013, aprobată prin Ordinul ministrului muncii, familiei și protecției sociale nr. 2.330/2012	12–13
Decizia nr. 902 din 25 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ.....	4–7	4.048/2012. — Ordin al ministrului mediului și pădurilor privind desemnarea centrelor de instruire și evaluare a personalului care desfășoară activitățile prevăzute de art. 2 alin. (1) din Regulamentul (CE) nr. 303/2008 al Comisiei din 2 aprilie 2008 de stabilire, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, a cerințelor minime și a condițiilor de recunoaștere reciprocă în vederea certificării societăților comerciale și a personalului în ceea ce privește echipamentele staționare de refrigerare, de climatizare și pentru pompe de căldură care conțin anumite gaze fluorurate cu efect de seră și a personalului care desfășoară activitatea prevăzută de art. 1 din Regulamentul (CE) nr. 307/2008 al Comisiei din 2 aprilie 2008 de stabilire, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, a cerințelor minime pentru programele de formare și a condițiilor pentru recunoașterea reciprocă a certificatelor de formare pentru personal, în ceea ce privește sistemele de climatizare ale unor autovehicule care conțin anumite gaze fluorurate cu efect de seră	13–15
Decizia nr. 916 din 1 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31, 32, 34, 36, 38, 39 și ale art. 41 din Ordonanța Guvernului nr. 24/2011 privind unele măsuri în domeniul evaluării bunurilor	7–9		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
1.336/2012. — Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea anexei nr. 2 la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.275/2011 privind aprobarea listelor și prețurilor de decontare ale medicamentelor care se acordă bolnavilor în cadrul programelor naționale de sănătate și a metodologiei de calcul al acestora	10		
1.349/2012. — Ordin al ministrului sănătății privind modificarea anexei la Ordinul ministrului sănătății nr. 232/2010 pentru aprobarea structurii organizatorice a Serviciului de Ambulanță București—Ilfov al Municipiului București și al Județului Ilfov	10–11		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 896**

din 25 octombrie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2011 pentru modificarea și completarea
unor acte normative din domeniul sănătății**

Augustin Zegrean	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul sănătății, excepție ridicată de Orașul Strehăia, prin primar Samion Burcu, în Dosarul nr. 2.426/54/2011 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.090D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 mai 2012, pronunțată în Dosarul nr. 2.426/54/2011, **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul sănătății.**

Excepția a fost ridicată de orașul Strehăia, prin primar Samion Burcu, cu prilejul soluționării acțiunii în contencios administrativ având ca obiect cererea de anulare a poziției nr. 43 din Hotărârea Guvernului nr. 212/2011 pentru aprobarea Programului de interes național „Dezvoltarea rețelei naționale de cămine pentru persoanele vârstnice” și a poziției nr. 43 din Hotărârea Guvernului nr. 345/2011 pentru aprobarea pentru anul 2012 a Raportului comisiei de selecție a unităților sanitare cu paturi care nu pot încheia contracte de asigurări de sănătate, precum și a listei acestor unități sanitare, prin care s-a dispus desființarea Spitalului Orășenesc Strehăia, precum și obligarea Casei de Asigurări de Sănătate Mehedinți la încheierea contractului de finanțare a Spitalului Orășenesc Strehăia.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin art. 34 și art. 115 alin. (5) și (6) din Constituție. În acest sens, arată că, potrivit art. 34 alin. (3) din Constituție, „*Organizarea asistenței medicale și a sistemului de asigurări sociale pentru boală, accidente, maternitate și recuperare, controlul exercitării profesiilor medicale și a activităților paramedicale, precum și alte măsuri de protecție a sănătății fizice și mentale a persoanei se stabilesc potrivit legii*”, iar nu prin acte administrative, așa cum sunt ordonanțele de urgență. În același timp, consideră că a interzice unui spital care a fost ilegal desființat să încheie contracte cu casa de asigurări de sănătate reprezintă o încălcare a dreptului cetățenilor la ocrotirea sănătății și un abuz de drept. În sfârșit, susține că au fost încălcate prevederile art. 115 alin. (5) din Constituție, „deoarece nu se putea respecta termenul de depunere spre dezbateră în 4 zile până la data la care prevederile ordonanței au și fost puse în aplicare, raportul comisiei menționate la art. 245 fiind întocmit și aprobat în 31.03.2011.”

Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. Astfel, potrivit art. 115 din Constituție, Guvernul este abilitat să adopte acte ce conțin norme cu putere de lege. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2011 a fost emisă în condițiile existenței unei situații extraordinare care impunea adoptarea unor măsuri urgente. Prin acest act normativ nu a fost lezat dreptul la ocrotirea sănătății, ci s-au instituit măsuri de natură a spori disciplina financiară în stabilirea relațiilor contractuale dintre casele de asigurări de sănătate și unitățile sanitare cu paturi. Criticile raportate la dispozițiile art. 115 alin. (5) din Constituție nu relevă probleme de neconstituționalitate, ci aspecte ce țin de aplicarea legii. În sprijinul celor arătate invocă și Decizia Curții Constituționale nr. 555/2012.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că art. I pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2011 reglementează criteriile de selecție a spitalelor în vederea încheierii contractelor cu casele de asigurări sociale de sănătate, în scopul organizării corespunzătoare a activităților din domeniul sanitar prin măsuri care privesc gestionarea modului de cheltuire a sumelor din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și au ca finalitate tocmai protecția dreptului persoanelor la ocrotirea sănătății. Nefiind încălcat dreptul la

ocrotirea sănătății, nu se poate reține nici încălcarea art. 115 alin. (6) din Constituție. De asemenea, arată că ordonanțele emise de Guvern sunt acte care au forța juridică a legii. În plus, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2011 a fost aprobată prin Legea nr. 237/2011. În sfârșit, arată că selectarea unităților sanitare cu paturi care nu pot încheia contracte cu casele de asigurări de sănătate de către o comisie de selecție numită prin ordin al ministrului sănătății și aprobarea raportului acestei comisii prin hotărâre a Guvernului nu sunt aspecte de natură să aducă atingere dispozițiilor referitoare la intrarea în vigoare a ordonanței de urgență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele de vedere solicitate cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. I pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 25 martie 2011, dispoziții potrivit cărora: „*Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: „1. La articolul 191, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alineatul (9), cu următorul cuprins:*

«(9) *Bugetele de venituri și cheltuieli ale spitalelor din rețeaua administrației publice locale se întocmesc, se aprobă și se execută potrivit prevederilor Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, și fac parte din bugetul general al unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale.»*

2. *Articolul 245 se modifică și va avea următorul cuprins:*

«Art. 245. — (1) *Furnizorii de servicii medicale, de dispozitive medicale și de medicamente, care pot fi în relații contractuale cu casele de asigurări, sunt:*

a) *unitățile sanitare publice sau private, organizate conform prevederilor legale în vigoare, autorizate, evaluate și selectate în condițiile legii;*

b) *farmaciile, distribuitorii și producătorii de medicamente și materiale sanitare;*

c) *alte persoane fizice și juridice care furnizează servicii medicale, medicamente și dispozitive medicale.*

(2) *Selectarea unităților sanitare cu paturi care nu pot încheia contracte cu casele de asigurări de sănătate se realizează de către o comisie de selecție numită prin ordin al ministrului sănătății pe baza unor criterii obiective aprobate prin același ordin.*

(3) *Comisia prevăzută la alin. (2) prezintă raportul analizei efectuate și lista unităților sanitare cu paturi care nu pot încheia contracte cu casele de asigurări de sănătate. Raportul analizei efectuate și lista unităților sanitare cu paturi se aprobă prin hotărâre a Guvernului.*

(4) *Casele de asigurări de sănătate pot încheia contracte pentru furnizarea de servicii numai cu unitățile care îndeplinesc criteriile de evaluare stabilite de Casa Națională de Asigurări de Sănătate și Ministerul Sănătății și care nu sunt cuprinse în hotărâre a Guvernului pentru aprobarea raportului comisiei de selecție și a listei unităților sanitare cu paturi care nu pot încheia contracte cu casele de asigurări de sănătate.»*

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste prevederi de lege contravin următoarelor texte din Constituție: art. 34 referitor la dreptul la ocrotirea sănătății și art. 115 alin. (4)—(6) privind condițiile emiterii ordonanțelor de urgență.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 34 alin. (3) din Constituție stabilesc, într-adevăr, că „*Organizarea asistenței medicale și a sistemului de asigurări sociale pentru boală, accidente, maternitate și recuperare, controlul exercitării profesiilor medicale și a activităților paramedicale, precum și alte măsuri de protecție a sănătății fizice și mentale a persoanei se stabilesc potrivit legii*”. Textul constituțional are în vedere termenul de „*lege*” stricto sensu, astfel că este justă afirmația autorului excepției potrivit căreia actele administrative nu ar putea reglementa aceste materii decât în plan secundar, pentru punerea în aplicare a legii.

Cu toate acestea, Curtea observă că, deși sunt emise de către Guvern, ordonanțele simple și cele de urgență nu pot fi privite ca simple acte administrative, de reglementare secundară, ci reprezintă o expresie a delegării legislative, procedură excepțională prin care Guvernul se substituie în prerogativele Parlamentului, putând astfel să reglementeze primar, să modifice sau să abroge reglementări existente. În acest sens este Decizia nr. 102 din 31 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 287 din 11 decembrie 1995.

Mai mult, în urma aprobării prin lege a ordonanței aceasta se va transforma dintr-un act de natură legislativă al puterii executive într-un act legislativ edictat de puterea legislativă.

Totodată, Curtea reține că prevederile de lege supuse analizei de constituționalitate stabilesc condițiile pe care trebuie să le îndeplinească furnizorii de servicii medicale, de dispozitive medicale și de medicamente pentru a fi în relații contractuale cu casele de asigurări, precum și modalitatea de selecție a acestora. Aceste criterii urmăresc ca accesul la fondurile de asigurări de sănătate, constituite în mare parte din contribuția asiguraților, să se realizeze doar de către acei furnizori care îndeplinesc un anumit standard de calitate a serviciilor și produselor furnizate, astfel încât să se asigure o cât mai bună protecție a sănătății populației. O astfel de reglementare nu poate fi interpretată decât ca o expresie a prevederilor art. 34 din Constituție, contrar celor susținute de autorul excepției.

Așa fiind, Curtea constată că sunt lipsite de temei criticile de neconstituționalitate raportate la prevederile art. 34 din Constituție.

Pentru aceleași rațiuni Curtea constată că sunt lipsite de temei și criticile de neconstituționalitate raportate la dispozițiile art. 115 alin. (6) din Constituție.

Cât privește critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile art. 115 alin. (5) din Constituție, Curtea observă că aceasta pune în discuție, în realitate, o problemă de aplicare a legii, respectiv faptul că, în practică, prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/2011 ar fi fost aplicate de la o dată anterioară intrării sale în vigoare. Or, aspectele ce țin de aplicarea legii revin competenței instanței de judecată, iar nu celei de contencios constituțional.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul sănătății, excepție ridicată de Orașul Strehăia, prin primar Samion Burcu, în Dosarul nr. 2.426/54/2011 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 902

din 25 octombrie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011
privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic
și didactic auxiliar din învățământ**

Augustin Zegrean	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în numele și în calitate de reprezentant al lui Paraschiva Ungureanu și alții, în Dosarul nr. 7.011/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.266D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 1.267D/2012—1.270D/2012 care au ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în numele și în calitatea de reprezentant al lui Carmen Baetu și alții, Valerian Topa și alții, Elena Apastinii și alții, Mihai Codreanu și alții în dosarele nr. 7.134/40/2011, nr. 7.271/40/2011, nr. 7.158/40/2011 și nr. 7.018/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția I civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu măsura conexării.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.267D/2012 — 1.270D/2012 la Dosarul nr. 1.266D/2012, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 9 ianuarie 2012, pronunțate în dosarele nr. 7.011/40/2011, nr. 7.134/40/2011, nr. 7.271/40/2011, nr. 7.158/40/2011 și nr. 7.018/40/2011, **Tribunalul Botoșani — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ**, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în numele și în calitate de reprezentant al lui Paraschiva Ungureanu și alții, Carmen Baetu și alții, Valerian Topa și alții, Elena Apastinii și alții, Mihai Codreanu și alții, în cauze având ca obiect soluționarea contestațiilor formulate împotriva unor decizii de stabilire a drepturilor salariale emise în baza Legii nr. 63/2011 și

obligarea la plata diferențelor salariale dintre salariul acordat conform acestor decizii și cel cuvenit.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că dispozițiile Legii nr. 63/2011, reprezentând o reglementare distinctă care operează o diminuare a drepturilor salariale ale personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, discriminează această categorie de personal în raport cu toate celelalte categorii de personal bugetar, care sunt salarizați în baza Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice. Legea nr. 63/2011 instituie astfel o abatere de la principiul unei legi unice de salarizare, astfel cum a fost statuat prin Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și Legea-cadru nr. 284/2010. Prin urmare, personalul didactic și didactic auxiliar este singura categorie de bugetari exclusă de la aplicarea unei legi unice de salarizare și care a suferit o diminuare definitivă și nu temporară a drepturilor salariale avute anterior intrării în vigoare a legilor succesive de salarizare unică în sistemul bugetar.

Diminuarea drepturilor salariale este intempestivă, nejustificată de un interes legitim al statului și disproporționată față de măsurile dispuse în cazul altor categorii de bugetari. Prin prezentarea unor aspecte din jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene și a Curții Europene a Drepturilor Omului, sunt invocate principiile priorității și aplicabilității directe a dreptului comunitar, precum și principiul legalității.

De asemenea, prevederile legale criticate sunt contrare și principiilor solidarității și egalității de tratament, care presupun ca sarcina de a depune efortul financiar sau de orice altă natură, necesar pentru îndreptarea unei stări de necesitate, să fie suportată în comun și în egală măsură de toți cetățenii statului respectiv. Autorii excepției subliniază, în acest sens, că fac parte dintr-o categorie profesională net defavorizată față de restul salariaților din sistemul bugetar, prin aceea că suportă diminuări salariale superioare celor incidente în cazul celorlalți bugetari. Se mai susține că, deși s-a diminuat salariul, obligația corelativă nu a fost restrânsă, norma de muncă rămânând aceeași. A fost invocat și faptul că s-a realizat o discriminare prin faptul că scopul declarat al legii de salarizare unice a fost încălcat, pentru personalul din învățământ fiind aplicată o lege de salarizare separată, cu venituri mult diminuate.

În plus, nu este respectat nici principiul previzibilității normelor juridice, care impune ca autoritățile publice să normeze relațiile sociale prin adoptarea de acte normative care să intre în vigoare după trecerea unei anumite perioade de timp, astfel încât să permită oricărei persoane să poată recurge la consultanță de specialitate și să-și corecteze conduita în concordanță cu modificările ce urmează a surveni. Consideră că, în acord cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (spre exemplu, hotărârile din 26 iunie 1990 și din 11 iulie 1991, pronunțate în cauzele C-152/88R, *Sofrimport SARL împotriva Comisiei Comunităților Europene*, C-368/89 *Crispoltoni împotriva Fattoria autonoma tabacchi di Citta di Castello*), precum și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (spre exemplu, hotărârile din 4 mai 2000, din 27 ianuarie 2009, din 12 octombrie 2006 și din 6 decembrie 2007, pronunțate în cauzele *Rotaru împotriva României*, *Burghilea împotriva României*, *Kaya împotriva României*, *Beian împotriva României*), calitatea normelor juridice presupune ca acestea să genereze o oarecare stabilitate, autoritățile statului neputând fi inconsecvente față de o anumită realitate socială. În cazul de față, insecuritatea și incertitudinea rezultă din însăși vătămarea patrimonială suferită și din afectarea așteptărilor și prognozelor financiare ale acestora pentru o perioadă de timp apreciabilă.

Pe de altă parte, prevederile legale criticate înfrâng principiul securității raporturilor juridice, astfel cum acesta a fost consacrat în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (a se vedea, spre exemplu, hotărârea din 24 martie 2009, pronunțată în Cauza *Tudor Tudor împotriva României*, hotărârea din 29 iulie 2008, pronunțată în Cauza *Teodorescu împotriva României*) și în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (a se vedea hotărârile din 14 aprilie 1970, 27 martie 1970 și 14 iulie 1972, pronunțate în Cauza 24—69 *Theo Nebe împotriva Comisiei Comunităților Europene*, Cauza 61/79 *Amministrazione delle finanze dello Stato împotriva Denkavit italiana Srl* și Cauza 57—69 *Azienda colori nazionali — ACNA S.p.A. împotriva Comisiei Comunităților Europene*). Astfel, prin grilele de calcul incluse în anexele sale, Legea nr. 63/2011 a dus la o diminuare cu aproximativ 25% a veniturilor ce erau anterior deja diminuate.

Autorii susțin, totodată, că Legea nr. 63/2011 încalcă dreptul de proprietate asupra bunului reprezentat de salariul cuvenit pentru munca prestată, fără a exista vreunul din cazurile prevăzute de art. 53 din Constituție, fără a avea caracter temporar și fără a se acorda în schimb vreo despăgubire proporțională cu privarea de bun.

Invocă aspecte din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (hotărârile din 8 noiembrie 2005, din 7 ianuarie 2003 și din 23 octombrie 2007, pronunțate în cauzele *Kechko împotriva Ucrainei*, *Kopecky împotriva Slovaciei*, *Cazacu împotriva Republicii Moldova*, 2007) prin care s-a statuat că drepturile salariale primate ca drept de creanță reprezintă un „bun” în sensul art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Tribunalul Botoșani — Secția I civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Legea nr. 63/2011 a intervenit în momentul în care efectele produse de diversele acte normative anterioare și de deciziile pronunțate de Curtea Constituțională au fost interpretate în mod diferit de către instanțele judecătorești în cadrul acțiunilor prin care s-au solicitat drepturi salariale, iar soluțiile pronunțate de către aceste instanțe au fost diferite.

Această situație a intervenit în contextul specific salarizării personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ având în vedere consecințele modificărilor legislative și ale soluțiilor instanțelor judecătorești, legea fiind menită să elimine pentru perioada imediat următoare inechitatea stabilirii salariilor din sistemul național din învățământ, respectiv salarizarea neunitară în concordanță cu principiile care stau la baza salarizării unitare a personalului plătit din fondurile publice. Așa cum se precizează chiar din expunerea de motive a legii, salariații care ocupă funcții identice în cadrul învățământului de stat sunt remunerați diferit, deși în cadrul acestor unități se desfășoară aceleași activități didactice.

În ceea ce privește raportarea la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, Tribunalul Botoșani are în vedere că este dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 63/2011 este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că prevederile Legii nr. 63/2011 sunt constituționale. Invocă Decizia Curții Constituționale nr. 575 din 4 mai 2011.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 10 mai 2011.

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că actul normativ criticat încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 136 alin. (1) privind tipurile de proprietate — publică și privată, și art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană.

Sunt invocate și dispozițiile privind proprietatea cuprinse în art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor legale criticate, prin raportare la critici similare, constatând constituționalitatea acestora, spre exemplu prin Decizia nr. 575 din 4 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 26 mai 2011, Decizia nr. 130 din 16 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 290 din 3 mai 2012, și Decizia nr. 642 din 14 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 494 din 18 iulie 2012.

Astfel, raportat la critica de neconstituționalitate cu privire la încălcarea normelor constituționale și convenționale privind proprietatea privată, formulată din perspectiva unei restrângeri a dreptului la salariu, considerat un „bun”, Curtea, în acord cu jurisprudența instanței de contencios european al drepturilor omului, a subliniat distincția dintre dreptul persoanei de a continua să primească, în viitor, un salariu într-un anumit quantum și dreptul de a primi efectiv salariul convenit pentru perioada în care munca a fost prestată (a se vedea Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 19 aprilie 2007, pronunțată în *Cauza Vilho Eskelinen împotriva Finlandei*, paragraful 94).

În aceste condiții, Curtea a reținut, în esență, că legea supusă controlului de constituționalitate stabilește drepturile salariale ale cadrelor didactice de la data intrării sale în vigoare și până la finele anului 2011, așadar pentru viitor, fără a afecta în niciun mod drepturile salariale dobândite pentru perioada anterioară intrării sale în vigoare. Ca urmare, prevederile sale nu stabilesc o ingerință de tipul privării de proprietate.

Cât privește salariul care urmează a fi plătit în viitor, Curtea a constatat că este dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat. În această privință, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că statul este cel în măsură să stabilească ce sume trebuie plătite angajaților săi din bugetul de stat. Statul poate dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății

unor astfel de sume prin modificări legislative corespunzătoare (a se vedea, de exemplu, Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în *Cauza Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23).

De altfel, printr-o jurisprudență constantă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în acest domeniu (spre exemplu, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în *Cauza Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în *Cauza Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57).

Totodată, examinând legea criticată prin prisma exigențelor referitoare la previzibilitatea normelor juridice și protecția așteptărilor legitime ale cetățenilor, Curtea a constatat că acestea nu sunt încălcate, câtă vreme Legea nr. 63/2011 a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii profesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat. În plus, Curtea a reținut că drepturile câștigate nu sunt cu nimic afectate prin reglementarea dedusă controlului de constituționalitate.

Pe de altă parte, Curtea a constatat că este lipsită de temeie critica privind încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, susținută de autorii excepției din perspectiva instituirii, prin prevederile legale criticate, a unei discriminări în cazul personalului didactic și didactic auxiliar, față de restul salariaților plătiți din fondurile publice.

Curtea a statuat că instituirea de regimuri juridice diferite în situații care impun rezolvări diferite nu poate fi apreciată drept o încălcare a principiului egalității. Totodată, Curtea a arătat că art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor. În felul acesta se justifică nu numai admisibilitatea unui regim juridic diferit față de anumite categorii de persoane, dar și necesitatea lui.

Aplicând aceste considerente de principiu în cauză, Curtea a constatat că, în materia salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, a existat o situație juridică specifică, determinată de succesiunea a numeroase acte normative cu acest obiect de reglementare și de practica judiciară neunitară, care a condus la un sistem de salarizare neunitar.

În acest context specific salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, reglementarea criticată dă expresie unei măsuri de politică bugetară, determinată de impactul financiar major asupra cheltuielilor de personal aprobate pentru anul 2011, având în vedere consecințele modificărilor legislative și ale soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești, urmărind să elimine inechitatea în stabilirea salariilor din sistemul național de învățământ. Se asigură astfel un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit.

În aceste condiții, Curtea a reținut că situația obiectiv diferită a personalului didactic și didactic auxiliar justifică instituirea unui tratament juridic distinct în ceea ce privește salarizarea acestei categorii profesionale, fără ca aceasta să aibă semnificația încălcării principiului egalității în drepturi.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezentele cauze.

Cu privire la celelalte critici raportate la principiul aplicării cu prioritate a dreptului Uniunii Europene, competența de soluționare aparține instanțelor judecătorești.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în numele și în calitate de reprezentant al lui Paraschiva Ungureanu și alții, Carmen Baetu și alții, Valerian Topa și alții, Elena Apastinii și alții, Mihai Codreanu și alții în dosarele nr. 7.011/40/2011, nr. 7.134/40/2011, nr. 7.271/40/2011, nr. 7.158/40/2011 și nr. 7.018/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 916

din 1 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31, 32, 34, 36, 38, 39 și ale art. 41 din Ordonanța Guvernului nr. 24/2011 privind unele măsuri în domeniul evaluării bunurilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Gagu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 31, 32, 34, 36, 38, 39 și ale art. 41 din Ordonanța Guvernului nr. 24/2011 privind unele măsuri în domeniul evaluării bunurilor, excepție ridicată de Corpul Experților Tehnici din România în Dosarul nr. 8.478/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.125D/2012.

La apelul nominal, răspunde autorul excepției de neconstituționalitate, prin avocatul Ion-Cristi Tănasă, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsește cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului autorului excepției, care solicită admiterea criticii de neconstituționalitate. În acest sens, susține că prevederile legale atacate creează o situație privilegiată pentru Asociația Națională a Evaluatorilor din România în raport de celelalte asociații profesionale care activează în domeniul evaluării și, prin urmare, încalcă dispozițiile art. 16 din Constituție. O situație privilegiată există și în ceea ce privește membrii Asociației Naționale a Evaluatorilor din România, care devin, de drept, membri ai Uniunii Naționale a Evaluatorilor

Autorizați din România, spre deosebire de ceilalți experți autorizați, care devin membri ai Uniunii, pe baza unei cereri, după verificarea îndeplinirii unor condiții, de către o comisie formată doar din membrii Asociației.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, sens în care arată că prevederile legale criticate reglementează activitatea de evaluare a bunurilor, fără a încălca principiul egalității în drepturi. Faptul că pentru a deveni membru al Uniunii este necesară verificarea îndeplinirii unor condiții legale nu echivalează cu instituirea unui privilegiu contrar art. 16 din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 mai 2012, completată prin Încheierea din 5 iulie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 8.478/2/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31, 32, 34, 36, 38, 39 și ale art. 41 din Ordonanța Guvernului nr. 24/2011 privind unele măsuri în domeniul evaluării bunurilor.**

Excepția a fost ridicată de Corpul Experților Tehnici din România într-o cauză având ca obiect o acțiune în pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile art. 31 din Ordonanța Guvernului nr. 24/2011 referitoare la rolul Consiliului director al Asociației Naționale a Evaluatorilor din România (ANEAR) de a organiza și conduce prima adunare națională și prima Conferință națională a Uniunii și de a verifica îndeplinirea condițiilor de participare la acestea, precum și a condițiilor de dobândire inițială a calității de evaluator autorizat atribuie, în mod nelegal, prerogative acestui organ în raport cu celelalte

subiecte de drept la care se referă actul normativ menționat. Se creează astfel, pentru aceste subiecte de drept, o situație de inferioritate față de membrii ANEVAR.

De asemenea, spre deosebire de membrii ANEVAR, care devin, în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 24/2011, de drept, membri titulari ai Uniunii, totuși, persoanele fizice și orice alte organizații al căror obiect de activitate face parte din domeniul de reglementare al ordonanței trebuie să facă o cerere la comisia formată din membrii ANEVAR și să depună acte în vederea dobândirii calității de membru titular, respectiv acreditat. Prin urmare, membrilor ANEVAR li s-a creat o poziție privilegiată față de celelalte persoane fizice și orice alte organizații al căror obiect de activitate se circumscrie ordonanței. Mai mult, art. 32 alin. (3) din ordonanță prevede desemnarea, de către Consiliul director al ANEVAR, a unei comisii formate din 5 membri, care verifică îndeplinirea condițiilor de membru titular acreditat, iar din această comisie nu fac parte persoanele fizice și organizațiile menționate mai sus. Consideră că nu este echitabil ca toate prerogativele de verificare a persoanelor care doresc să devină membri titulari/acreditați ai Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România să revină numai ANEVAR-ului, deoarece se acordă acesteia o poziție privilegiată față de celelalte subiecte de drept.

Totodată, art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 24/2011 acordă Consiliului director al ANEVAR dreptul de a organiza prima Conferință națională a Uniunii, oferind astfel acestei asociații o poziție privilegiată față de celelalte subiecte de drept, care nu au dreptul să participe în mod direct la organizarea acestei conferințe.

De asemenea, din analiza art. 36, 38, 39 și art. 41 din Ordonanța Guvernului nr. 24/2011 rezultă că membrii ANEVAR, indiferent de calitatea acestora, aspiranți, stagieri, acreditați sau de onoare, devin, în mod automat, membri ai Uniunii, spre deosebire de celelalte subiecte de drept, care trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute de ordonanță pentru a deveni membri ai Uniunii.

Consideră că Ordonanța Guvernului nr. 24/2011, pentru a fi în acord cu dispozițiile art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, ar trebui să prevadă ca înființarea Uniunii să se facă nu numai de ANEVAR, ci și de către toate subiectele de drept care au ca obiect de activitate evaluări de bunuri, iar acestea să participe, în mod direct, alături de ANEVAR, la verificarea condițiilor în vederea dobândirii calității de membru titular/acreditat al Uniunii. De asemenea, ar trebui să se prevadă că toate subiectele de drept care au ca obiect de activitate evaluarea de bunuri, nu numai cei din ANEVAR, pot dobândi calitatea de membri stagieri, membri acreditați sau membri de onoare, fără depunerea vreunui înscris în acest sens.

În fine, susține că Ordonanța Guvernului nr. 24/2011 a fost emisă în favoarea unui singur subiect de drept, respectiv în favoarea ANEVAR, asociație profesională neguvernamentală, independentă, înființată în anul 1992, declarată de utilitate publică prin Hotărârea Guvernului nr. 1.447/2004, în defavoarea celorlalte asociații existente în prezent care au ca obiect de activitate evaluarea bunurilor în diverse domenii.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, prevederile de lege criticate nefiind în contradicție cu dispozițiile constituționale invocate, deoarece nu instituie vreo discriminare fără justificări obiective și rezonabile.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, consideră că încredințarea unor atribuții Asociației Naționale, precum sunt cele prevăzute de normele legale criticate, a fost justificată, în principal, de

notorietatea acestei asociații, astfel cum este reținut în cuprinsul Notei de fundamentare.

De asemenea, consideră că prevederile supuse controlului de constituționalitate nu încalcă principiul egalității în drepturi, prin instituirea unei situații discriminatorii în funcție de apartenența la diferite organizații profesionale, deoarece nu afectează în niciun fel drepturile evaluatorilor care nu fac parte din ANEVAR, aceștia beneficiind de același tratament juridic ca și membrii ANEVAR. Referitor la formularea unei cereri pentru a deveni membru al Uniunii, precizează că art. 32 alin. (2) și art. 35 din ordonanță nu fac nicio distincție între membrii ANEVAR și membrii altor organizații profesionale; mai mult în cuprinsul notei de fundamentare este prevăzut, în mod explicit, faptul că obligația depunerii cererilor revine atât membrilor ANEVAR, cât și membrilor altor organizații profesionale.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 31, 32, 34, 36, 38, 39 și art. 41 din Ordonanța Guvernului nr. 24/2011 sunt constituționale, deoarece se aplică în mod egal tuturor celor aflați în situația prevăzută de ipoteza normelor legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare. Apreciază că nu se creează un privilegiu pentru membrii ANEVAR, întrucât aceștia dobândesc calitatea de evaluator autorizat în aceleași condiții cu membrii altor organizații al căror profil de activitate face parte din domeniul de reglementare al ordonanței.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile avocatului autorului excepției, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 31, 32, 34, 36, 38, 39 și ale art. 41 din Ordonanța Guvernului nr. 24/2011 privind unele măsuri în domeniul evaluării bunurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 2 septembrie 2011. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— art. 31: „*Consiliul director al Asociației Naționale a Evaluatorilor din România, asociație profesională neguvernamentală, independentă, înființată în anul 1992, declarată de utilitate publică prin Hotărârea Guvernului nr. 1.447/2004, denumită în continuare ANEVAR, organizează și conduce prima adunare generală națională și prima Conferință națională a Uniunii și verifică îndeplinirea condițiilor de participare la acestea, precum și condițiile de dobândire inițială a calității de evaluator autorizat, prevăzute la art. 32.*”;

— art. 32: „(1) *Membrii ANEVAR, persoane fizice, precum și ai altor organizații al căror profil de activitate face parte din domeniul de reglementare al prezentei ordonanțe care îndeplinesc condițiile de dobândire a calității de evaluator autorizat, prevăzute de art. 15 alin. (2) lit. a) și b), respectiv art. 17 alin. (1), devin membri titulari, respectiv acreditați ai Uniunii, potrivit dispozițiilor prezentului articol.*

(2) *Pentru dobândirea calității de membru titular, respectiv acreditat se pot depune cereri, în maximum 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, la sediul ANEVAR din str. Scărlătescu nr. 7, sectorul 1, municipiul București.*

(3) *Îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 15 alin. (2) lit. a) și b), respectiv de art. 17 alin. (1) este verificată, în maximum 30 de zile de la data depunerii cererii, de o comisie formată din 5 membri desemnați de Consiliul director al ANEVAR, pe baza*

documentelor stabilite prin hotărâre a Consiliului director afișată la sediul ANEVAR.

(4) Lista persoanelor care îndeplinesc condițiile de dobândire a calității de evaluator autorizat se afișează la sediul ANEVAR în maximum 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (2).”;

— art. 34: „Prima Conferință națională a Uniunii se organizează de Consiliul director al ANEVAR în maximum 30 de zile de la data adunării generale naționale în care au fost aleși participanții la această conferință, iar în cadrul acesteia se alege primul Consiliu director al Uniunii.”;

— art. 36: „Persoanele care sunt membri aspiranți ai ANEVAR devin membri stagiați ai Uniunii și în termen de maximum 2 ani de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe vor susține examenul de finalizare a stagiaturii pentru a deveni membri titulari.”;

— art. 38: „Membrii inactivi ai ANEVAR vor fi înscrși în Tabloul Uniunii, în secțiunea „inactivi”, urmând să redobândească calitatea de membru activ doar după respectarea condițiilor prevăzute de regulamentul adoptat în acest scop de Consiliul director.”;

— art. 39: „Membrii acreditați ai ANEVAR devin membri acreditați ai Uniunii în sensul prezentei ordonanțe.”;

— art. 41: „Membrii fondatori și membrii de onoare ai ANEVAR devin membri de onoare ai Uniunii.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile legale criticate reprezintă norme tranzitorii, prin care se reglementează organizarea și conducerea primei adunări generale naționale și a primei Conferințe naționale a Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România, verificarea îndeplinirii condițiilor de dobândire inițială a calității de evaluator autorizat, precum și situația juridică a membrilor Uniunii.

Totodată, Curtea reține că prevederile de lege criticate se integrează unui ansamblu de norme juridice cu caracter de noutate în sistemul normativ românesc, având ca obiect de reglementare organizarea activității de evaluare a bunurilor, a profesiei de evaluator autorizat, precum și înființarea unei organizații profesionale care să coordoneze și autorizeze desfășurarea activității de evaluator, astfel încât aceasta să respecte imperative de interes general, precum protecția consumatorilor și a beneficiarilor serviciilor, loialitatea tranzacțiilor comerciale și combaterea fraudei.

În aceste condiții, Curtea constată că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate potrivit căreia prevederile legale

ce formează obiectul excepției încalcă principiul egalității în drepturi, de vreme ce, prin intermediul acestora, legiuitorul delegat a urmărit crearea premiselor necesare demarării și desfășurării activității de evaluare a bunurilor într-un cadru nou, unitar, organizat, iar nu instituirea unor privilegii în favoarea Asociației Naționale a Evaluatorilor din România, astfel cum susține autorul excepției.

Sub acest aspect, Curtea observă că opțiunea legiuitorului pentru încredințarea către ANEVAR — asociație profesională neguvernamentală, independentă, declarată de utilitate publică, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1.447/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 13 septembrie 2004 — a rolului de organizare a Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România a fost justificată în Nota de fundamentare la Ordonanța Guvernului nr. 24/2011, având în vedere, în principal, „notorietatea pe care o are ANEVAR, pe piața evaluării, atât internă, cât și internațională și faptul că la membrii ANEVAR și la standardele respectate de aceștia se face referire în mai multe acte normative.”

În același timp, Curtea constată drept neîntemeiată critica de neconstituționalitate formulată din perspectiva presupusului tratament juridic privilegiat acordat membrilor ANEVAR, față de cei ai altor asociații profesionale din domeniul evaluării. Astfel, regulile instituite în vederea dobândirii calității de evaluator autorizat vizează, în egală măsură, fără nicio distincție, membrii ANEVAR, persoane fizice, precum și cei ai altor organizații al căror profil de activitate se referă la evaluarea bunurilor. Relevante în acest sens sunt normele cuprinse în art. 32 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 24/2011, potrivit cărora atât membrii ANEVAR, cât și cei ai altor organizații al căror profil de activitate face parte din domeniul de reglementare al ordonanței care îndeplinesc condițiile de dobândire a calității de evaluator autorizat, au posibilitatea, în condițiile legii, de a depune cereri pentru dobândirea calității de membri titulari, respectiv acreditați ai Uniunii.

De asemenea, Curtea reține că regulile stabilite, pentru situația tranzitorie enunțată mai sus, cu privire la celelalte categorii de membri ai Uniunii, apar ca fiind proporționale în raport cu scopul propus, acela de organizare uniformă a activității de evaluare a bunurilor.

Întrucât prevederile legale supuse controlului de constituționalitate nu introduc privilegii sau discriminări, sub aspectele invocate de autorul excepției, Curtea nu poate reține încălcarea art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, urmând ca excepția de neconstituționalitate să fie respinsă ca neîntemeiată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31, 32, 34, 36, 38, 39 și ale art. 41 din Ordonanța Guvernului nr. 24/2011 privind unele măsuri în domeniul evaluării bunurilor, excepție ridicată de Corpul Experților Tehnici din România în Dosarul nr. 8.478/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Gagu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂȚĂII

ORDIN

pentru modificarea anexei nr. 2 la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.275/2011 privind aprobarea listelor și prețurilor de decontare ale medicamentelor care se acordă bolnavilor în cadrul programelor naționale de sănătate și a metodologiei de calcul al acestora

Văzând Referatul de aprobare al Direcției farmaceutice și dispozitive medicale nr. R.A. 1.392 din 21 decembrie 2012, având în vedere:

— prevederile art. 210 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare;

— prevederile Hotărârii Guvernului nr. 720/2008 pentru aprobarea Listei cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală în sistemul de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 2 la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.275/2011 privind aprobarea listelor și prețurilor de decontare ale medicamentelor care se acordă bolnavilor în cadrul programelor naționale de sănătate și a metodologiei de calcul al acestora, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 și 609 bis din 30 august 2011, cu modificările și

completările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin intră în vigoare începând cu luna ianuarie 2013.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,

Raed Arafat

București, 21 decembrie 2012.

Nr. 1.336.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 10 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL SĂNĂȚĂII

ORDIN

privind modificarea anexei la Ordinul ministrului sănătății nr. 232/2010 pentru aprobarea structurii organizatorice a Serviciului de Ambulanță București—Ilfov al Municipiului București și al Județului Ilfov

Având în vedere:

— prevederile art. 14 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare;

— prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.562/2009 privind înființarea Serviciului de ambulanță București—Ilfov al municipiului București și al județului Ilfov,

— Referatul de aprobare al Direcției organizare și politici salariale nr. R.A. 1.563/2012,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului sănătății nr. 232/2010 pentru aprobarea structurii organizatorice a Serviciului de ambulanță București—Ilfov al Municipiului București și al Județului Ilfov, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 201 din 30 martie 2010, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

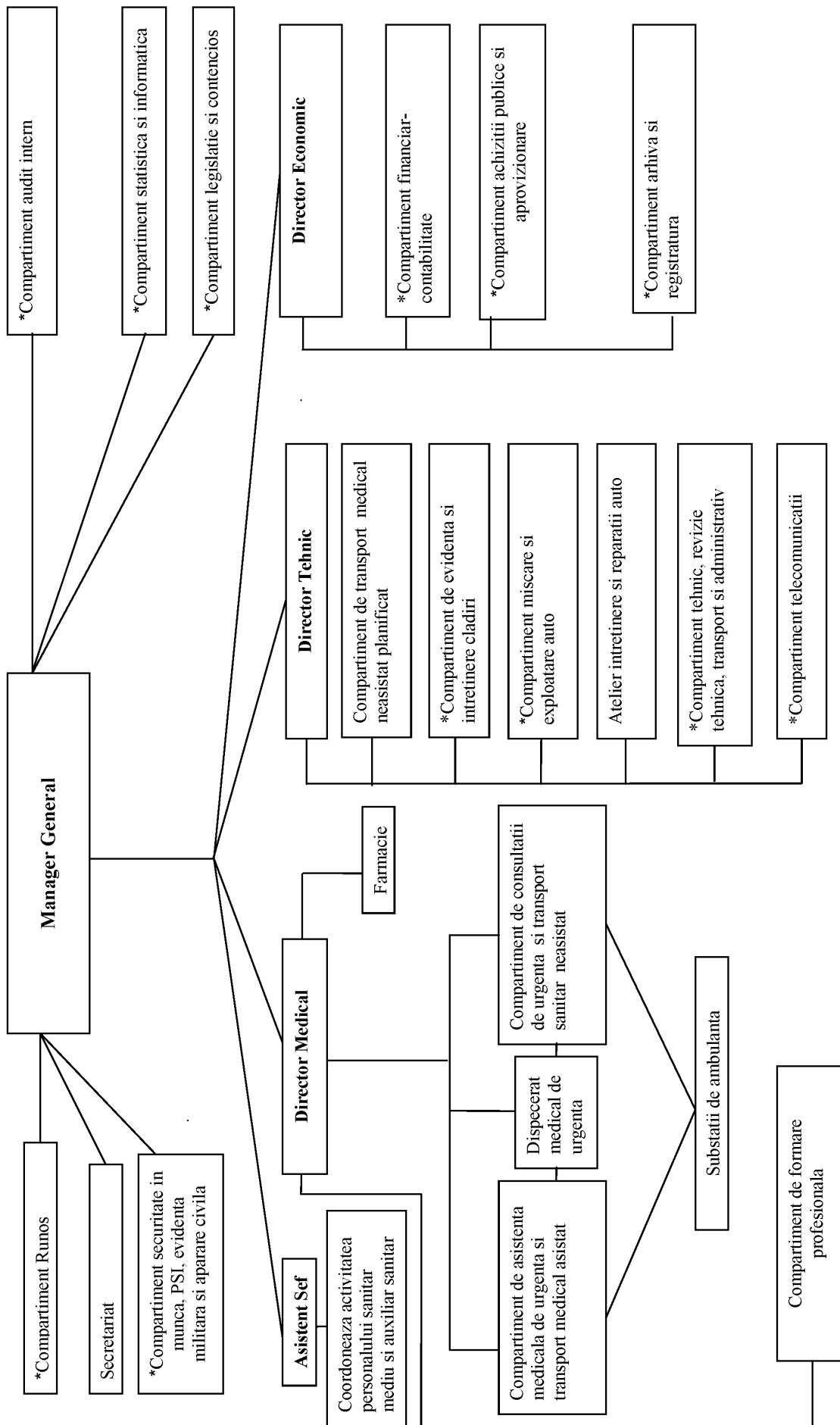
Ministrul sănătății,

Raed Arafat

București, 21 decembrie 2012.

Nr. 1.349.

**STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a Serviciului de Ambulanță București—Ilfov al Municipiului București și al Județului Ilfov**

*Compartimentele se pot organiza ca servicii cu minimum 5 posturi și ca birouri cu minimum 3 posturi. Se poate organiza un birou în cadrul unui serviciu cu minimum 8 posturi.

1) Anexa este reprodusă în facsimil.

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI PROTECȚIEI SOCIALE

ORDIN**pentru modificarea anexei la Decizia nr. 10/2012 privind modificările contractuale aferente rambursării cheltuielilor efectuate în cadrul proiectelor care se află în implementare finanțate prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007—2013, aprobată prin Ordinul ministrului muncii, familiei și protecției sociale nr. 2.330/2012**

Având în vedere:

- Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007—2013, aprobat prin Decizia CE nr. 5.811/2007;
- Regulamentul (CE) nr. 1.081/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind Fondul Social European și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.784/1999;
- Regulamentul (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.260/1999, cu modificările și completările ulterioare;
- Regulamentul (CE) nr. 1.828/2006 al Comisiei din 8 decembrie 2006 de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune și a Regulamentului (CE) nr. 1.080/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul European de Dezvoltare Regională;
- Regulamentul (CE, EURATOM) nr. 1.605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2009 privind gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență, aprobată cu modificări prin Legea nr. 362/2009, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 218/2012 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2009 privind gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență;
- Hotărârea Guvernului nr. 457/2008 privind cadrul instituțional de coordonare și de gestionare a instrumentelor structurale, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 759/2007 privind regulile de eligibilitate a cheltuielilor efectuate în cadrul operațiunilor finanțate prin programele operaționale, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinul ministrului muncii, familiei și egalității de șanse nr. 600/2008 pentru aprobarea unor acorduri de delegare de funcții privind implementarea Programului operațional sectorial „Dezvoltarea Resurselor Umane 2007—2013”, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinul ministrului muncii, familiei și protecției sociale și al ministrului finanțelor publice nr. 1.117/2.170/2010 pentru stabilirea regulilor de eligibilitate și a listei cheltuielilor eligibile în cadrul operațiunilor finanțate prin Programul operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane 2007—2013”;
- Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 31/2010 privind aprobarea Manualului de identitate vizuală pentru instrumentele structurale 2007—2013 în România;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 142/2012, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 875/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 11/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinul ministrului muncii, familiei și protecției sociale nr. 1.995/2011 pentru aprobarea modificărilor aplicabile contractelor de finanțare de tip strategic și contractelor de finanțare de tip grant semnate de beneficiarii de finanțare nerambursabilă din Programul operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane 2007—2013” (POS DRU) ca urmare a intrării în vigoare a Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2.359/2011 pentru modificarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2009 privind gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.548/2009, și a Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2.370/2011 privind modificarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2009 privind gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.548/2009;
- celelalte reglementări comunitare și naționale aplicabile,

ministrul muncii, familiei și protecției sociale emite următorul ordin:

Art. I. — Punctul 1 din anexa la Decizia nr. 10/2012 privind modificările contractuale aferente rambursării cheltuielilor efectuate în cadrul proiectelor care se află în implementare finanțate prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea

Resurselor Umane 2007—2013, aprobată prin Ordinul ministrului muncii, familiei și protecției sociale nr. 2.330/2012, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 637 din 7 septembrie 2012, va avea următorul cuprins:

„1. În cazul proiectelor pentru care beneficiarii depun la AMPOSDRU/OIPOSDRU delegat cereri de rambursare finale, se vor aplica prevederile prezentei notificări la contractul de finanțare, care vor avea ca obiect următoarele modificări/completări:

— **La articolul 7 — Rambursarea cheltuielilor efectuate în cadrul Proiectului și rambursarea finală, alineatul (10) și/sau alineatul (12) vor avea următorul cuprins:**

«Cererea de rambursare finală va fi transmisă la AMPOSDRU/OIPOSDRU delegat, în termen de 180 de zile de la finalizarea perioadei de implementare a Proiectului așa cum a fost definită în cadrul art. 2.»

— **La capitolul II — Aspecte privind implementarea proiectelor, articolul 9 din Instrucțiunea nr. 44 privind clarificarea unor aspecte privind implementarea proiectelor finanțate prin POSDRU 2007—2013, se modifică și va avea următorul cuprins:**

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,

Mariana Câmpeanu

București, 19 decembrie 2012.

Nr. 3.484.

MINISTERUL MEDIULUI ȘI PĂDURILOR

ORDIN

privind desemnarea centrelor de instruire și evaluare a personalului care desfășoară activitățile prevăzute de art. 2 alin. (1) din Regulamentul (CE) nr. 303/2008 al Comisiei din 2 aprilie 2008 de stabilire, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, a cerințelor minime și a condițiilor de recunoaștere reciprocă în vederea certificării societăților comerciale și a personalului în ceea ce privește echipamentele staționare de refrigerare, de climatizare și pentru pompe de căldură care conțin anumite gaze fluorurate cu efect de seră și a personalului care desfășoară activitatea prevăzută de art. 1 din Regulamentul (CE) nr. 307/2008 al Comisiei din 2 aprilie 2008 de stabilire, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, a cerințelor minime pentru programele de formare și a condițiilor pentru recunoașterea reciprocă a certificatelor de formare pentru personal, în ceea ce privește sistemele de climatizare ale unor autovehicule care conțin anumite gaze fluorurate cu efect de seră

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 151.740/DGDSP din 19 noiembrie 2012 al Direcției gestiunea deșeurilor și substanțelor periculoase,

ținând seama de prevederile Ordinului ministrului mediului și pădurilor nr. 2.682/2011 privind stabilirea cerințelor pentru desemnarea centrelor de instruire și evaluare a personalului care desfășoară activitățile prevăzute de art. 2 alin. (1) din Regulamentul (CE) nr. 303/2008 al Comisiei din 2 aprilie 2008 de stabilire, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, a cerințelor minime și a condițiilor de recunoaștere reciprocă în vederea certificării societăților comerciale și a personalului în ceea ce privește echipamentele staționare de refrigerare, de climatizare și pentru pompe de căldură care conțin anumite gaze fluorurate cu efect de seră și a personalului care desfășoară activitatea prevăzută de art. 1 din Regulamentul (CE) nr. 307/2008 al Comisiei din 2 aprilie 2008 de stabilire, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, a cerințelor minime pentru programele de formare și a condițiilor pentru recunoașterea reciprocă a certificatelor de formare pentru personal, în ceea ce privește sistemele de climatizare ale unor autovehicule care conțin anumite gaze fluorurate cu efect de seră, și pentru desemnarea Asociației Generale a Frigotehniștilor din România ca organism de certificare a personalului care desfășoară activitățile mai sus menționate și de certificare a operatorilor economici care desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute de art. 2 alin. (2) din Regulamentul (CE) nr. 303/2008,

în temeiul prevederilor art. 16 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 544/2012 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Pădurilor, cu modificările ulterioare,

ministrul mediului și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se desemnează drept centre de instruire și evaluare a personalului care desfășoară activitățile prevăzute de art. 2 alin. (1) din Regulamentul (CE) nr. 303/2008 al Comisiei

«Cheltuielile angajate pe perioada de implementare a Proiectului pot fi plătite de către Beneficiar/Partener într-o perioadă de maximum 180 de zile de la data finalizării implementării Proiectului.»

Art. II. — Decizia prevăzută la art. I va fi adaptată corespunzător de către organismele intermediare la nivelul tuturor contractelor de finanțare în implementare și pentru toate proiectele care au finalizat implementarea la 31 iulie 2012 și ulterior acestei date.

Art. III. — Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, prin Direcția generală Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane, precum și organismele intermediare responsabile cu implementarea Programului Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

din 2 aprilie 2008 de stabilire, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, a cerințelor minime și a condițiilor de recunoaștere reciprocă în

vederea certificării societăților comerciale și a personalului în ceea ce privește echipamentele staționare de refrigerare, de climatizare și pentru pompe de căldură care conțin anumite gaze fluorurate cu efect de seră și a personalului care desfășoară activitatea prevăzută de art. 1 din Regulamentul (CE) nr. 307/2008 al Comisiei din 2 aprilie 2008 de stabilire, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, a cerințelor minime pentru programele de formare și a condițiilor pentru recunoașterea reciprocă a certificatelor de formare pentru personal, în ceea ce privește sistemele de climatizare ale unor autovehicule care conțin anumite gaze fluorurate cu efect de seră, organismele ale căror date de identificare sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Organismele prevăzute la art. 1 trebuie să îndeplinească:

a) cerințele și condițiile care au stat la baza desemnării acestora;

b) prevederile art. 11 alin. (2)—(4) din Regulamentul (CE) nr. 303/2008;

c) prevederile art. 1 alin. (3)—(5) din Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 2.682/2011 privind stabilirea cerințelor pentru desemnarea centrelor de instruire și evaluare a personalului care desfășoară activitățile prevăzute de art. 2 alin. (1) din Regulamentul (CE) nr. 303/2008 al Comisiei din 2 aprilie 2008 de stabilire, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, a cerințelor minime și a condițiilor de recunoaștere reciprocă în vederea certificării societăților comerciale și a personalului în ceea ce privește echipamentele staționare de refrigerare, de climatizare și pentru pompe de căldură care conțin anumite gaze fluorurate cu efect de seră și a personalului care desfășoară activitatea prevăzută de art. 1 din Regulamentul (CE) nr. 307/2008 al Comisiei din 2 aprilie 2008 de stabilire, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, a cerințelor minime pentru programele de formare și a condițiilor pentru recunoașterea reciprocă a certificatelor de formare pentru personal, în ceea ce privește sistemele de climatizare ale unor autovehicule care conțin anumite gaze fluorurate cu efect de seră, și pentru desemnarea Asociației Generale a Frigotehniștilor din România ca organism de certificare a personalului care desfășoară activitățile mai sus menționate și de certificare a operatorilor economici care desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute de art. 2 alin. (2) din Regulamentul (CE) nr. 303/2008.

(2) Controlul și inspecția organismelor stabilite prin prezentul ordin, precum și ale activității acestora, se realizează de către personalul Gărzii Naționale de Mediu.

Art. 3. — (1) Modificarea oricăror date referitoare la activitatea și documentele organismelor desemnate trebuie comunicată Ministerului Mediului și Pădurilor, denumit în continuare *autoritate competentă*, în termen de cel mult 20 de zile înainte de punerea în aplicare a acesteia.

(2) Dacă modificarea vizează documentele organismului desemnat, acesta va transmite autorității competente un exemplar, în copie, de pe documentul actualizat.

Art. 4. — (1) Organismele desemnate sunt obligate să întocmească și să transmită autorității competente, până la data de 1 februarie a fiecărui an, un raport de activitate și un raport de audit.

(2) Raportul de activitate prevăzut la alin. (1) trebuie să conțină informații privind:

a) activitățile de instruire și evaluare realizate pe domeniul de desemnare, inclusiv informații privind personalul implicat, procedurile aplicate corespunzător cerințelor tehnice, programul de formare, rezultatele obținute;

b) reclamațiile înregistrate împotriva deciziilor sale, inclusiv informații privind modul de rezolvare a acestora;

c) dificultățile întâmpinate în realizarea sarcinilor, măsurile proprii întreprinse și/sau pe care le propune pentru îmbunătățirea activității;

d) activitățile subcontractate, subcontractanții, măsurile întreprinse și/sau pe care le propune pentru îmbunătățirea acestor activități.

(3) Autoritatea competentă poate solicita orice alte informații suplimentare dacă constată că raportul de activitate este incomplet sau insuficient argumentat.

(4) Raportul de audit prevăzut la alin. (1) trebuie să fie elaborat de un audit de terță parte și trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) să indice scopul, obiectivele, intervalul de audit, natura, durata și amploarea auditului realizat;

b) să conțină constatările, concluziile și recomandările de audit și, de asemenea, orice rezerve, calificări sau limitări în sfera de audit considerate de către auditor oportune de a fi indicate;

c) să fie semnat, datat și distribuit conform termenelor din planul de audit.

Art. 5. — (1) Autoritatea competentă dispune suspendarea sau, după caz, retragerea calității de centru de instruire și evaluare a organismului desemnat în cazul neîndeplinirii criteriilor și cerințelor care au stat la baza desemnării acestuia.

(2) Suspendarea calității de centru de instruire și evaluare intervine în următoarele situații:

a) organismul a încălcat obligațiile ce îi revin conform prezentului ordin;

b) nu mai sunt îndeplinite cerințele care au stat la baza desemnării.

(3) Retragerea calității de centru de instruire și evaluare se realizează dacă organismul desemnat, a cărui activitate este suspendată, nu face dovada înlăturării cauzelor care au stat la baza măsurii suspendării, în termen de cel mult 60 de zile.

Art. 6. — La cererea organismului desemnat, autoritatea competentă poate suspenda sau retrage calitatea de centru de instruire și evaluare a acestuia.

Art. 7. — Certificatele de absolvire emise în perioada în care organismul are activitatea suspendată sunt lovite de nulitate.

Art. 8. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 1.129/2012 privind desemnarea Societății Comerciale „Rosos Frigotehnic” — S.R.L. ca centru de instruire și evaluare a personalului care desfășoară activitățile prevăzute de art. 2 alin. (1) din Regulamentul (CE) nr. 303/2008 al Comisiei din 2 aprilie 2008 de stabilire, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, a cerințelor minime și a condițiilor de recunoaștere reciprocă în vederea certificării societăților comerciale și a personalului în ceea ce privește echipamentele staționare de refrigerare, de climatizare și pentru pompe de căldură care conțin anumite gaze fluorurate cu efect de seră și ca centru de instruire și evaluare a personalului care desfășoară activitatea prevăzută de art. 1 din Regulamentul (CE) nr. 307/2008 al Comisiei din 2 aprilie 2008 de stabilire, în

conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, a cerințelor minime pentru programele de formare și a condițiilor pentru recunoașterea reciprocă a certificatelor de formare pentru personal, în ceea ce privește sistemele de climatizare ale unor

autovehicule care conțin anumite gaze fluorurate cu efect de seră, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 254 din 17 aprilie 2012.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului și pădurilor,
Rovana Plumb

București, 18 decembrie 2012.
Nr. 4.048.

ANEXĂ

CENTRE DE INSTRUIRE ȘI EVALUARE

a personalului care desfășoară activitățile prevăzute de art. 2 alin. (1) din Regulamentul (CE) nr. 303/2008 al Comisiei din 2 aprilie 2008 de stabilire, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, a cerințelor minime și a condițiilor de recunoaștere reciprocă în vederea certificării societăților comerciale și a personalului în ceea ce privește echipamentele staționare de refrigerare, de climatizare și pentru pompe de căldură care conțin anumite gaze fluorurate cu efect de seră și art. 1 din Regulamentul (CE) nr. 307/2008 al Comisiei din 2 aprilie 2008 de stabilire, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, a cerințelor minime pentru programele de formare și a condițiilor pentru recunoașterea reciprocă a certificatelor de formare pentru personal, în ceea ce privește sistemele de climatizare ale unor autovehicule care conțin anumite gaze fluorurate cu efect de seră

Nr. crt.	Denumirea centrului de instruire și evaluare	Datele de identificare
1.	Asociația Generală a Frigotehniștilor din România	Adresa: București, bd. Pache Protopopescu nr. 66, sectorul 2, cod 021407, Tel.: 021-252.39.64 E-mail: office@agfro.ro Website: http://www.rosoos.ro Cod de înregistrare fiscală: RO6865400 din data de 19.01.1995 Înregistrată în Registrul asociațiilor și fundațiilor cu nr. 313/19.11.2003
2.	Societatea Comercială „Rosoos Frigotehnic” — S.R.L.	Adresa: Sediul social: Str. Principală nr. 5 A, satul Vâlcele, comuna Feleacu, județul Cluj CP 407274, Sedii de lucru: — Piața Mărăști, bl. 3, ap. 65, Cluj-Napoca, județul Cluj — Strada Fântânica nr. 38, sectorul 2, București Telefon: +40(264) 28.44.62, +40(264) 28.44.63, +40(374) 00.98.33 Fax: +40(264) 28.44.62 E-mail: rosoos@gmi.ro; office@rosoos.ro Website: http://www.rosoos.ro Cod unic de înregistrare: 10770660 din data de 09.07.1998, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J12/1023/25.06.1998

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	205	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	450	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	50 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

